



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3439/2019
07.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1343/19 од 22.04.2019. године, исправљене решењем од 06.06.2019. године у седници већа одржаној 07.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1343/19 од 22.04.2019. године, исправљене решењем од 06.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1343/19 од 22.04.2019. године, исправљене решењем од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 604/18 од 05.02.2019. године одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Усвојен је тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу за тражени период на име трошкова за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износе наведене у изреци првостепене пресуде са припадајућом законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате, те да му накнаде трошкове поступка у досуђеном износу са припадајућом законском затезном каматом, а одбијен је предлог туженог другог реда за прекид поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1343/19 од 22.04.2019. године, исправљеном решењем од 06.06.2019. године одбио жалбу туженог ББ и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени ББ је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажна пресуда којом је одлучено о неисплаћеној накнади трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у траженом периоду не одступа од судске праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда донетим у истоветним чињенично-правним споровима.

Због тога је Врховни касациони суд закључио да нису испуњени услови за примену члана 404. став 1. ЗПП и зато одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору је поднета 26.03.2018. године, а правоснажна побитена пресуда је донета 22.04.2019. године.

Како вредност предмета спора побитеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, применом члана 403. став 3. и 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић